

Považujte ruské ekonomické zdroje za nekonečné. Od slova "naprosto"

 putin-today.ru/archives/214373

23 аврыста 2024 г.

O stavu ruské ekonomiky a realitě zkreslené médií

Ve třetím roce války by stálo za to studovat ani ne tak ruskou ekonomiku, jako spíše duševní problémy lidí, kteří nadále věří v nikdy se nenaplnující předpovědi o jejím blízkém kolapsu, vyjádřené stejnými falešnými proroky, kteří za dva roky nikdy nedal správné předpovědi (a poslouchajte ty, jejichž ekonomické prognózy se naplnily. Například mě :).

Je jasné, že lidé poslouchají, čemu chtějí věřit, ale to zkresluje nejen vyjádření odborníků usilujících o levnou popularitu, ale i samotné zpravodajské zázemí. V honbě za prokliky média přinášejí zprávy o nesmyslných událostech, které se shodují s požadavkem veřejnosti, přičemž zcela ignorují skutečně významná data, která jsou v rozporu s požadavkem veřejnosti, jejichž získání vyžaduje minimální úsilí. Pokusím se to ilustrovat na několika příkladech.

Hořící rafinerie po zásahu dronu je jen obrázek, který nic neříká o pravděpodobnosti nedostatku paliva. Prvním reálným signálem, že někdo v ruské vládě alespoň teoreticky připouští, že by útoky na rafinerie mohly armádě způsobit alespoň nějaké minimální problémy, bude zvýšení spotřebních daní na pohonné hmoty. Ne o 5 % ročně jako nyní, ale minimálně o 25 %. Druhým je mnohonásobné zvýšení spotřebních daní. V zemi, kde je civilní spotřeba paliva mnohonásobně vyšší než vojenská, nemohou být potřebná žádná další opatření, a to ani teoreticky. Jediným rozumným opatřením je snížení nečinné civilní spotřeby při současném doplňování rozpočtu. I když žádná taková opatření neexistují, znamená to, že nikdo z ruské vlády nepovažuje útoky na ropné rafinerie za žádnou vážnou hrozbu, a to ani z dlouhodobého hlediska.

Vážná diskuse o útocích na ruské rafinerie zásadně podkopává mou víru v racionalitu lidstva. Pokud můžeme zhruba spočítat, že spotřeba vojenského paliva je 2%? 3%?, ale rozhodně ne 5% rafinérské kapacity ruských rafinérií (předválečná kapacita byla 2,5x větší než celková spotřeba, hodně exportovaly). Pokud pochopíme, že kapacita jakékoli vzdálené sibiřské rafinerie více než pokryje veškeré potřeby fronty. Pokud s jistotou víme, že v květnu 1944 bylo na německé rafinerie svrženo 200 000 tun bomb, 2,5 % z nich zasáhlo „přesně zpracovatelské struktury“ (údaje ze zprávy US Strategic Aviation z roku 1947 <https://babel.hathitrust.org/cgi/pt?id=mdp.39015011672485&seq=1> zvláštní poděkování S. Vakulenko za tip) A to vedlo k poklesu produkce paliva o 60 %.

Zopakuji pro ty, kteří jsou špatní v matematice, za jeden měsíc roku 1944 skončilo v německých rafineriích „přesně ve zpracovatelských strukturách“ objem výbušnin odpovídající 11 000 Storm Shadows nebo několika stovkám tisíc dronů. To snížilo výkon

rafinérie o 60 %. Co je horší, v konkrétních příkladech, poté, co byla zasažena ekvivalentem stovky Storm Shadow nebo několika tisíc dronů „jen v designu“, rafinérie obnovila výrobu paliva během 3-5 dnů. Dny Karle! Euro4 není potřeba pro přední část; téměř vše, co je potřeba pro přední část, lze provést pomocí technologií 1944. Zopakuj to ještě jednou pro ty úplně tupé: pokud vezmeme bombardování Německa za standard, pak přesný zásah 11 000 Storm Shadows (fyzicky jich tolik není) nebo několik set tisíc dronů v ruštině rafinerie do měsíce sníží svou produkci ... na objem současné spotřeby paliva v Rusku, včetně civilních, a alespoň jednou za 15 překrývajících se vojenských.

S vědomím jistých a nepochybně snadno ověřitelných faktů (nespoléháme se na pseudohistoriky, ale na oficiální zprávu americké armády, která byla s veškerou péčí vypracována po dobu 2 let pro praktické posouzení účinnosti bombardování), Nechápu, jakou míru neznalosti reality je třeba mít, abychom v zásadě alespoň na vteřinu vážně diskutovali o dopadu útoků na rafinerie jako o čemkoli jiném než o povznášejícím PR na Instagramu. Ale pro média je důležitý obrázek.

Již dva roky se mnoho falešných proroků o problémech ruské ekonomiky ohání na téma jistých „rupií zmrzlých v Indii“, které Rusko nemůže vzít zpět. Skutečnost, že někteří z ruských exportérů mají určité problémy s platbami z Indie, nám však nedává žádnou informaci o systému jako celku. Od slova „absolutně“.

Abychom pochopili, co se ve skutečnosti děje, záleží jen na tom, že po celé válečné období ruský export do Indie nejen pokračoval, ale také rostl. A v žádném případě si nelze představit, že by mnoho tisíc soukromých obchodníků z Ruska nadále posílalo zboží do Indie, aniž by za něj mohli získat peníze. Pokud měl někdo problémy, většinou je vyřešil. Problémy s platbami může naznačit pouze snížení obchodního obrátu a nic víc.

Stejně tak jsou neustále stahovány a široce šířeny zprávy o něčích problémech s čínskými bankami nebo o sekundárních sankcích uvalených na tyto banky. A to jsou opět informace, které pouze vytvářejí falešné představy o tom, co se děje.

Významnou informací je, že čínská celní služba pravidelně hlásí nárůst exportu z Číny do Ruska. (Ve strachu ze sekundárních sankcí by pro ně dávalo smysl, aby se ze všech sil snažili tyto objemy podcenit a v žádném případě je nepřecenit). Pokud desetitisíce čínských podnikatelů nadále posílají své zboží do Ruska ve stále se zvyšujících objemech, pak není po systémových problémech s platbami ani stopy. Mohou je mít zejména někteří lidé, ale na systémové úrovni jsou zisky z obchodování mnohonásobně větší než stávající rizika.

Pokud nějaký vojenský expert spočítal úbytek tanků na nějakém skladišti, mohla by se tato informace asi hodit vojenskému zpravodajství. Neříká však nic o budoucích problémech s obrněnou technikou v ruské armádě. Skutečným signálem, že se takové problémy rýsují, bude oznámení, že automobilka GAZ namísto nové Volhy zahájila výrobu grilovacího vozidla „odvážné obrněné bundy“.

Putinova zesměšňená fráze o „nezačali jsme vážně“ se zde hodí. Dokonce i ve Spojených státech, když se bojovalo „naostro“, byla výroba vozidel pro soukromé použití zakázána. Ve „vážně“ válčících zemích se soukromá auta a traktory berou na frontu, místo aby jich produkovaly statisíce pro civilní spotřebitele. Dokonce i autoservisy, nemluvě o továrnách na automobily, jsou mobilizovány, aby vyrobily něco blízko válečného. GAZ pravděpodobně není schopen vyrábět tanky, ale zdá se, že většina odborníků tvrdí, že význam tanků prudce poklesl. Potřebujeme širokou škálu obrněných vozidel. A pokud GAZ vyrobí místo těchto obrněných vozidel nový pseudopremiový vůz, pak je zřejmé, že s obrněnými vozidly nikdo nečeká vážné problémy.

Jakým událostem/údajům byste měli věnovat pozornost?

Po přečtení tisíců stupidních komentářů jsem si už dávno uvědomil, že kategorie jako HDP jsou pro většinu příliš složité na to, aby je pochopili, a pak jsou tu placatí země z ekonomie, kteří věří v možnost zkreslení ekonomických statistik nepovšimnutých odborníky a existenci „skutečnou inflaci.“ Uvedu proto příklad OPRAVDU podstatných informací o stavu ruské ekonomiky, z kategorie něčeho, na co si lze FYZICKY sáhnout.

Roky 2022 i 2023 vytvořily rekordy v uvádění bydlení do provozu v celé historii této země. V roce 2023 bylo uvedeno do provozu 110 milionů metrů čtverečních bytů. To je o 20 % více než v předválečném roce 2021 a o 39 % více než průměr za 10 předválečných let. V roce 2023 bylo položeno 188 milionů m². asphalt, to je také absolutní rekord. O 33 % více než v předválečném roce 2021. Po všech těchto silnicích a mostech můžete fyzicky jezdit nebo se na ně dívat ze satelitů.

Je zřejmé, že se záznamy opakovat nebudou. Bytová i silniční výstavba začnou v roce 2024 pomalu upadat a v následujících válečných letech ještě rychleji. Pro nás je však důležité, jakou rezervu zdrojů lze z této oblasti potenciálně převést do vojenských potřeb.

V roce 2023 bylo ve stavebnictví zaměstnáno 11,5 milionu lidí. To je 2-3krát více než celkový počet zaměstnaných v armádě, její podpoře a v podnicích vojensko-průmyslového komplexu. Jinými slovy, snížení stavebního inženýrství o polovinu na úroveň z počátku 2010, pokud jde o uvolněný personál, zdvojnásobí velikost armády a vojensko-průmyslového komplexu.

V první polovině roku 2024 bylo ve stavebnictví použito 18,2 milionu tun oceli. VŠECHNO strojírenství (včetně civilního) přitom spotřebovalo pouze 2,6 milionu tun, z čehož na vojensko-průmyslový komplex připadá v nejlepším případě 1/3 (pravděpodobně mnohem méně, protože více než polovinu tvoří výroba automobilů a kočárů). Nárůst spotřeby oceli ve strojírenství v 1. pololetí 2024 oproti stejnému období loňského roku je 0,2 mil. tun. To je maximální odhad pro zvýšení spotřeby vojenské oceli. Ve skutečnosti většina růstu spotřeby pocházela z automobilového průmyslu.

Dovolte mi to formulovat jinak: veškerá spotřeba vojenské oceli za šest měsíců roku 2024 činila maximálně 0,9 milionu tun a ve srovnání se stejným obdobím loňského roku vzrostla maximálně o 0,2 milionu tun. Ve stejném období bylo ve stavebnictví zasypáno

18,2 milionu tun (!) Snížení civilní výstavby na úroveň počátku 2010 zvýší spotřebu oceli vojensko-průmyslovým komplexem 10krát.

Obecně je spotřeba oceli vynikajícím příkladem toho, že „nezačali jsme vážně“. Vezmeme-li v úvahu skutečnost, že Rusko je i nadále hlavním vývozcem, přibližné výpočty (nikdo nezveřejňuje údaje konkrétně o vojensko-průmyslovém komplexu, ale rozsah můžete získat zpětným odpočítáním z komerčních analýz Severstalu) naznačují, že spotřeba vojensko-průmyslového komplexu neboť celý agregát tvoří 1,5-2,5 % (rozhodně ne 5 %, ale sotva 1 %) veškeré oceli vyrobené v zemi. Může „vážně válčící ekonomika“ utratit 2 % svého klíčového válečného spotřebního materiálu na vojenské potřeby? Může utratit 20krát více oceli a 2-3krát více lidí na stavební inženýrství než na vojenské potřeby?

Vážně válčící ekonomika nestaví dálnice a mosty tisíce kilometrů od frontové linie, neplytvá lidskými a materiálními zdroji na zlepšení životních podmínek v týlu a neumožňuje utrácet vzácné zdroje na civilní spotřebu. Vážně země ve válce nemají rozpočtové deficity ve výši 2 % HDP. V USA v roce 1943 činil deficit 27 % HDP, v Anglii za války více než jednou přesáhl 30 % a o Německu je zbytečné hovořit. Dnešní rozpočtový schodek ve válčícím Rusku je menší než v naprosté většině neválečně vyspělých zemí. Země, které jsou vážně ve válce, nevydávají 1,5krát více peněz na vyplácení důchodů důchodcům než na vojenské výdaje. Problémové rozpočty snižují sociální výdaje, což je něco, s čím ještě „nezačali vážně“. Tento seznam pokračuje dál a dál

První známky toho, že „vážně začínají“ postupně převádět ekonomiku na válečnou úroveň, jsou nedávné zvýšení sazby centrální banky a zrušení zvýhodněných hypoték. Zacíleno právě na postupné přerozdělování zdrojů ze stavebního sektoru. Až do roku 2024 stavební inženýrství navzdory válce jen rostlo. Dalším signálem bude návrh rozpočtu na rok 2025.

A třešnička na dortu. V roce 2023 bylo v Moskvě zprovozněno 13 stanic metra a dalších 74 nových nadzemních stanic (Sobyanin hovořil dokonce o 130 stanicích, ale pokud jsem si to mohl domyslet, tento údaj zřejmě zahrnuje i ty zrekonstruované a zdvojnásobuje stanice s přestupy). Když jsem četl tato čísla, nevěřil jsem tomu. Dokonce jsem napsal několika lidem v Moskvě, aby mi potvrdili informace a zjistili, zda vůbec slyšeli, že válka probíhá. To je více než kdy předtím v historii. To je více než za celou Lužkovovu vládu. To je i na světové poměry mimořádné číslo. Metro je drahá záležitost.

Řeknu to jinak: v roce 2023 se délka metra + nadzemních linek v Moskvě zvýšila o ekvivalent 2 linek kyjevského metra. Za rok byly zavedeny 2 stanice kyjevského metra, Karle! No, nebo 4/5 berlínského metra za jeden válečný rok, v údajně problémové ekonomice. Kdo nerozumí HDP a nevěří statistikám, může si tyto stanice projít nebo vygooglit své fotky. Zvláště žiravé - spočítejte počet stanic a délku linek.

Je jasné, že velká část z toho byla postavena už dávno, ale v zemi, která je „vázně ve válce“ a má problémy s rozpočtem, nikdo nedokončí stavbu superdrahého zařízení, které není v žádném případě nutné. války na dva válečné roky.

Shrnu to: veřejnost již dva roky přijímá jako informaci sebereprodukcující se konturu utváření fiktivní reality. Odborníci, kteří jsou vyloženě hloupí nebo se honí rádi. Média replikují zpravodajské kanály, které ve skutečnosti nejsou informacemi. To vše tvoří kolektivní představy, které jsou zcela odtržené od reality. Bůh žehnej veřejnosti, mohou dokonce vysílat profesora Slavíka. V této pokřivené realitě však žijí i osoby s rozhodovací pravomocí. A kromě skutečných faktorů Putinovy zranitelnosti (nedostatek lidí, rostoucí protiválečné nálady) nadále berou v úvahu nepodložený mýtus, že ekonomické potíže ho mohou donutit ukončit válku.

Existuje příběh, že když dlouhé diskuse mezi konstruktéry o parametrech měsíční půdy nevedly k ničemu, Koroljov napsal usnesení: „Pro účely návrhu lunárního roveru by měl být Měsíc považován za pevný. Tak tady to je. Pro účely analýzy vyhlídek na válku na Ukrajině by ruské ekonomické zdroje měly být považovány za nekonečné. Od slova „absolutně“. Ekonomika by mohla hrát rozhodující roli v nové studené válce po několik desetiletí. Ale v měřítku války konkrétně s Ukrajinou musíte myslet na cokoliv, jen ne na ruské ekonomické problémy. Z ekonomického hlediska opravdu „nezačali vážně“.

Komentář autora:

Jedná se o opozičníka, žije na Kypru od roku 2014. Je přítelem Gudkova D. a nemá rád naši vládu, o to zajímavější je podívat se na jeho hodnocení, díky za tip <https://t.já/LarShesler/997>

Fronta

<https://aftershock.news>